

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1965 Nr. 119

A. TITEL

Verdrag betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien), 1949 (Verdrag Nr. 92 aangenomen door de Internationale Arbeidsconferentie in haar tweeëndertigste zitting); Genève, 18 juni 1949

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is afgedrukt in *Stb.* 1951, 540.

Voor het Verdrag tot herziening der slotartikelen, 1961, dat de tekst op enkele punten wijzigde, zie onder rubriek J van dit *Tractatenblad*.

C. VERTALING

Zie *Trb.* 1951, 30.

D. GOEDKEURING

Zie *Trb.* 1957, 188.

E. BEKRACHTIGING

Zie *Trb.* 1957, 188 en *Trb.* 1958, 85.

Behalve de aldaar genoemde hebben nog de volgende Staten overeenkomstig artikel 20 van het Verdrag hun bekrachtiging doen

registreren door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève:

Costa Rica	2 juni 1960
Algerije *	19 oktober 1962
België	30 augustus 1962
Ghana	18 maart 1965

* Voortgezette gebondenheid te rekenen van de datum van onafhankelijkheid.

G. INWERKINGSTREDING

Zie *Trb.* 1957, 188.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Zie *Trb.* 1957, 188.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is op 14 november 1958 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève een verklaring van de volgende strekking geregistreerd:

„Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas déclare, au nom du Gouvernement du Surinam, qu'il ne peut envisager la possibilité d'accepter pour ce territoire les obligations découlant de la Convention (No. 92) concernant le logement de l'équipage à bord (révisée en 1949), adoptée le 18 juin 1949 par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, étant donné que, au Surinam, il n'existe qu'une entreprise mettant en exploitation des navires pour la navigation maritime; les actions de cette entreprise sont en outre tenues par le Gouvernement du Surinam.”.

De vertaling van bedoelde verklaring luidt als volgt:

„De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden verklaart, in naam van de Regering van Suriname, dat zij voor dit gebied de mogelijkheid van aanvaarding van de verplichtingen voortvloeiende uit het Verdrag (No. 92) betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien in 1949), aangenomen op 18 juni 1949 door de Internationale Arbeidsconferentie, niet in overweging kan nemen, aangezien in Suriname slechts één zeeschepen exploiterende onderneming is gevestigd; de aandelen van deze onderneming zijn bovendien in handen van de Regering van Suriname.”.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft is voorts op 15 mei 1959 door de Directeur-Generaal van het Internationaal Arbeidsbureau te Genève een verklaring van de volgende strekking geregistreerd:

„Le Gouvernement du Royaume des Pays-Bas déclare, au nom du Gouvernement des Antilles Néerlandaises, qu'il ne peut envisager

la possibilité d'accepter pour ce Pays les obligations découlant de la Convention (No. 92) concernant le logement de l'équipage à bord (révisée en 1949), adoptée le 18 juin 1949 par la Conférence générale de l'Organisation internationale du Travail, étant donné que, aux Antilles Néerlandaises, les dispositions de la Convention susmentionnée seraient applicables à un seul navire et que, par conséquent, il semble injustifiable de donner, conformément aux dispositions de la présente Convention, des prescriptions détaillées et d'instituer une organisation de contrôle, d'autant plus que jusqu'à présent il n'y a pas eu de difficultés relatives à ce navire."

De vertaling van bedoelde verklaring luidt als volgt:

„De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden verklaart, in naam van de Regering van de Nederlandse Antillen, dat zij voor dit gebied de mogelijkheid van aanvaarding van de verplichtingen voortvloeiende uit het Verdrag (No. 92) betreffende de huisvesting van de bemanning aan boord van schepen (herzien in 1949), aangenomen op 18 juni 1949 door de Internationale Arbeidsconferentie, niet in overweging kan nemen, aangezien de bepalingen van bovengenoemd Verdrag in de Nederlandse Antillen slechts op één schip toepasselijk zouden zijn en het derhalve niet gerechtvaardigd voorkomt in overeenstemming met de bepalingen van het onderhavige Verdrag, gedetailleerde voorschriften vast te stellen en een controle-apparaat op te richten, zulks temeer daar tot dusverre geen moeilijkheden met dit schip zijn ondervonden."

De bepalingen van het Verdrag zijn door Denemarken toepasselijk verklaard op:

de Fär Öer 28 september 1960

en door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:

het eiland Man 13 februari 1961

Hong Kong 28 augustus 1964

onder de volgende voorbehouden

met betrekking tot artikel 1, lid 5: „Des dérogations peuvent être approuvées par l'autorité compétente après consultation avec les armateurs ou une organisation de ceux-ci, ou des organisations qui apparaissent à ladite autorité comme représentatives des propriétaires de navires britanniques et une organisation ou des organisations (s'il en existe) qui lui apparaissent comme représentatives des gens de mer employés sur des navires britanniques.”;

met betrekking tot artikel 3, lid 2 (c): „Aucune amende n'est prévue comme sanction d'une violation quelconque.”;

met betrekking tot artikel 3, lid 2 (e): „Exclu.”;

met betrekking tot artikel 5 (c): „La réglementation ne prévoit aucune procédure de plainte par un syndicat *bona fide*, bien qu'une procédure soit instituée pour les plaintes individuelles provenant de membres de l'équipage.”;

met betrekking tot artikel 10, lid 9 (d): „Le logement dans les postes de couchage pour le personnel subalterne travaillant le jour est autorisé pour deux à cinq personnes par chambre, et en aucun cas pour plus de six.”;

met betrekking tot artikel 10, lid 10: „Il n'existe aucune disposition prévoyant la consultation des armateurs, organisations d'armateurs ou syndicats reconnus *bona fide*.”.

J. GEGEVENS

Zie *Trb.* 1951, 30, *Trb.* 1957, 188 en *Trb.* 1958, 85.

De tekst van het Verdrag is herzien te Genève op 26 juni 1961 (Arbeidsverdrag Nr. 116); voor laatstgenoemd Verdrag zie, laatstelijk, *Trb.* 1965, 73.

Voor het Statuut van de Internationale Arbeidsorganisatie zie ook, laatstelijk, *Trb.* 1965, 41.

Uitgegeven de tweeëntwintigste juli 1965.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

J. LUNS.